

Αναστασόπουλος Γεώργιος, ΩΡΛ, Αθήνα

Οι χειρουργικές τεχνικές για την αφαίρεση των νεοπλασμάτων της παρωτίδας έχουν διαμορφωθεί με την πάροδο των ετών βάσει της σημασίας των σχέσεων του αδένου με το προσωπικό νεύρο, την ιστολογική συμπεριφορά των παρωτιδικών όγκων και της συχνότητας υποτροπής από τις ειδικές τεχνικές.

Η παρωτιδεκτομή με εκτομή του προσωπικού νεύρου έχει γίνει η επέμβαση επιλογής στην αφαίρεση των παρωτιδικών νεοπλασμάτων, λόγω της μικρής συχνότητας υποτροπής. Παρά τούτο, αυτές οι πλέον περιεκτικές εκτομές μπορεί να προκαλέσουν σημαντικές μετεγχειρητικές επιπλοκές, μερικές από τις οποίες κοσμητικά είναι ανυπόφορες.

Γιαυτό ο Smith και Komisar (2007) προτείνουν ότι μια πιο περιορισμένη εκτομή οδηγεί σε παρόμοια χαμηλή συχνότητα υποτροπής, αλλά με μικρότερο κίνδυνο επιπλοκών.

Σχεδιασμός μελέτης-μέθοδοι: Αναδρομική ανασκόπηση των κλινικών αποτελεσμάτων και παθολογοανατομικής 27 ασθενών που υπέστησαν εξωκαψική εκτομή για παρωτιδικά νεοπλάσματα.

Αποτελέσματα: Όλοι οι όγκοι είχαν εντοπιστεί στον επιπολής λοβό της παρωτίδας και το μέγεθος των μαζών κυμαινόταν από 4.0 έως 1.0 cm (μέσος όρος 2.4 cm) σε διάμετρο. Η παθολογοανατομική των όγκων της παρωτίδας συνίστατο από 11 πλειομορφικά αδενώματα, έξι όγκους του Warthin, έξι καλοήθεις επιθηλιακές κύστεις, μια σαρκοειδική βλάβη, δύο λεμφοειδικές υπερπλασίες και ένα σάρκωμα του Kaposi.

Δεν υπήρξαν περιπτώσεις ρήξης της κάψας. Δεν υπήρξε παροδική ή μόνιμη παράλυση του προσωπικού και καμιά περίπτωση συνδρόμου Frey. Ένας ασθενής ανέπτυξε σιαλοκήλη, η οποία αναρροφήθηκε και διαλύθηκε μετά από 3 μήνες. Δεν υπήρχαν υποτροπές με μετεγχειρητική παρακολούθηση μεταξύ των 5 μηνών και 6 ετών (μέσος όρος 41 μήνες).

Συμπεράσματα: Συνιστούν την εξωκαψική εκτομή για τα καλοήθη παρωτιδικά νεοπλάσματα, εξ αιτίας της αποδεκτών συχνοτήτων υποτροπής με περιορισμένες επιπλοκές σε σύγκριση με την επιπολής παρωτιδεκτομή.

Βιβλιογραφία

Smith, Sarah L. MD; Komisar, Arnold MD, DDS. Limited Parotidectomy: The Role of Extracapsular Dissection in Parotid Gland Neoplasms. Laryngoscope. 117(7):1163-1167, July 2007